

شرکت ملی پالایش فرآورده های نفت ایران

پیش درآمدی بر

طرح ایجاد شرکت های زنجیره ای توزیع

میریت بازرگانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شَرْكَتِ تَعْلِيَّعِ فَنَّـسـهـ آوردهـهـایـ لـتـیـ یـارـ

مـدـرـیـتـ باـزـرـکـانـیـ

پیش درآمدی بر طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع

فهرست

دیباچه	۳
مقدمه	۶
الزامات قانونی اجرای طرح	۷
دلایل ایجاب طرح از منظر شرکت ملی پخش فرآورده های نفتی ایران	۸
دلایل ایجاب طرح از منظر جایگاه داران	۸
مروی بر ادبیات برنند در سطح جهان	۹
تعريف جایگاههای سوخت	۱۰
مروی بر ادبیات برنند در سطح جهانی	۱۰
بازاریابی برندهای جایگاه سوخت	۱۲
کسب و کارهای کوچک عرضه سوخت	۱۲
جایگاههای تحت برنند چگونه فعالیت میکنند؟	۱۴
شرکت زنجیره ای توزیع فرآورده های نفتی در ایران (برند)	۱۵
تعريف شرکت زنجیره ای توزیع (صاحب صلاحیت یا برنند)	۱۶
امکان سنجی برنندسازی جایگاه های سوخت در کشور	۱۶
مزایای حاصل از طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع	۱۸
بررسی وضعیت شبکه توزیع و حمل و نقل کشور و ضرورت تعییر در آن	۱۹
مشکلات روش موجود در سیستم توزیع سوخت	۲۰
چارچوب تعاملات شرکت ملی پخش و شرکت زنجیره ای توزیع	۲۱
فرآیند شروع به فعالیت شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع	۲۲
نتایج مورد انتظار از اجرای طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع در جایگاه های عرضه سوخت	۲۲

دبیچه

این نوشتار به منظور آشنایی با ادبیات موضوع شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع و لزوم تغییر شبکه توزیع آتی از منظر قوانین کاهش تصدیگری، برنامه‌های توسعه‌ای و رشد اقتصادی و افق پیش رو در کسب و کار جهت استفاده همکاران شرکت ملی پخش و آشنا نمودن ذینفعان طرح گردآوری شده که امید است با مطالعه آن به یکسان سازی برداشت‌ها و لزوم حمایت یکپارچه از آن در واحدهای مختلف سازمانی کمک نماید. فرصت را مغتنم شمرده و از همراهی همکاران معاونت فروش و زحمات سرکار خانم فاطمه احمدنژاد در تهیه و تدوین این نوشتار قدردانی و تشکر می‌نمایم.

علیرضا رجب پور

بهار ۹۶

شرکت ملی پالپ و پارچه آورده های نفتی ایران
www.niopdc.ir

مقدمه

مقدمه

طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع فرآورده‌های نفتی مایع و CNG و یا همان طرح برنده‌سازی جایگاه‌های سوخت، رویکرد جدید شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران در رابطه با توسعه جایگاه‌های عرضه سوخت فرآورده‌های نفتی می‌باشد، بدین معنا که شرکت‌های توانمند با سابقه اجرایی مرتبط پس از طی فرآیندهای ارزیابی و کسب حداقل امتیاز لازم موفق به اخذ مجوز و شروع فعالیت در حوزه توزیع فرآورده‌های نفتی می‌گردد. این شرکتها با تحت پوشش قراردادن و یا احداث مجموعه‌ای از جایگاه‌های عرضه سوخت نسبت به خرید و تحويل فرآورده بعد از درب انبارها و حمل سوخت از محل انبارهای اصلی شرکت ملی پخش و توزیع به موقع آن در جایگاه‌های تحت پوشش اقدام نموده و ماموریت آن عرضه پایدار و پیوسته فرآورده به مصرف کنندگان نهایی با کمیت و کیفیت استاندارد تعیین شده، ارائه خدمات مورد نیاز وسائل نقلیه و ایجاد محیط کاری حرفه‌ای و امن برای کارکنان سازمان خود و جایگاه‌های تحت پوشش است.

هدف و چشم انداز اصلی طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع جایگاه‌های سوخت ارتقای رفاه مشتریان و حمایت از حقوق مصرف کنندگان با مدیریت موثر بخش خصوصی در فرآیند خرید، دریافت، حمل، توزیع و نظارت بر عرضه سوخت و کاهش نقش دولت در تصدی گری توزیع فرآورده‌های نفتی به منظور ارائه خدمات بهتر به مشتریان است. پس از اجرای این طرح مسئولیت نظارت عالیه بر کیفیت و کمیت فرآورده‌های عرضه شده در جایگاه تحت پوشش در راستای حفظ حقوق شهروندی مصرف کنندگان و همچنین توانمندسازی و حمایت از توسعه بخش خصوصی بر عهده شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران می‌باشد.

هم اکنون توزیع فرآورده‌های نفتی در سراسر کشور از طریق حدود ۶۰۰۰ نقطه عرضه انجام می‌شود که شامل جایگاه‌های عرضه سوخت بنزین، نفت گاز و سی ان جی است که به دلیل نوع مالکیت جایگاه‌ها، بازار احصاری، پایین بودن بهره وری و پراکندگی گسترشده، اعمال مدیریت دولتی، استانداردسازی خدمات و توسعه رقابت در آنها با هدف افزایش کیفیت خدمات ارائه شده به مصرف کنندگان نهایی وجود ندارد.

این طرح با هدف شناسایی و معرفی شرکت‌های صاحب صلاحیت در حوزه جایگاه‌های توزیع فرآورده‌های نفتی و ارائه خدمات استاندارد و نظارت بر کیفیت فعالیت‌ها و سرانجام افزایش کیفیت خدمات ارائه شده در شبکه توزیع سوخت کشور تدوین شده است.

• الزامات قانونی اجرای طرح

موارد ذیل را می‌توان از جمله مهمترین الزامات قانونی اجرای طرح برشمرد:

سیاستهای ذیل اصل ۴۴ قانون اساسی، کوچک سازی دولت و واگذاری خدمات اجرایی به بخش خصوصی، قانون رفع موانع کسب و کار، الزامات برنامه توسعه پنجم و ششم در خصوص جمع آوری بخارات بنزین از جایگاه‌ها و مسائل زیست محیطی

• دلایل ایجاب طرح از منظر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران

۱. الزام به اجرای سیاستهای کلان حاکمیتی
۲. کاهش تصدی گری دولت و افزایش فعالیت بخش خصوصی و کمک به توسعه رشد اقتصادی
۳. ضرورت سوخت رسانی مستمر و اینمن در جامعه
۴. الزام به ورود اختلافات ورثه‌ای و شخصی جهت جلوگیری از توقف سوخت رسانی به عنوان یک ضرورت
۵. رفع محدودیتهای بودجه‌ای در افزایش میزان کارمزد و کرایه حمل با اجرای حق العمل کاری
۶. بستر سازی مناسب جهت جداسازی قیمت فرآورده از خدمات توزیع سوخت

• دلایل ایجاب طرح از منظر جایگاه داران

۱. عدم رضایتمندي از نظام پرداخت کارمزد به روش فعلی و جایگزینی با اجرای حق العمل کاری
۲. عدم تناسب درآمد با سرمایه بدليل مطالعه سطحی اقتصادی و عدم جانمایی درست
۳. عدم همکاری سازمانهای مرتبط با آنها مانند شهرداریها، مسکن و شهرسازی و...
۴. حاکم بودن شرایط سنتی اداره جایگاهها و عدم آشنائی با قوانین حقوقی مرتبط با کسب و کار

نیوک
شرکت ملی چشم‌پوش آردوهای نفتی ایران
www.niopdc.ir

مروری بر ادبیات برنده در سطح جهانی

۰ تعریف کلی جایگاه‌های سوخت

جایگاه سوخت تأسیساتی است که در آن سوخت و اغلب روانکارها برای انواع وسایل نقلیه در آن به فروش میرسد. رایج‌ترین سوخت‌هایی که در جایگاه‌ها به فروش می‌رسد بنزین، نفتگاز، گاز مایع و CNG است (شکل ۱). جایگاه‌های سوخت در کشورهای مختلف به اسمی متفاوتی شناخته می‌شوند مانند جایگاه سوختگیری (Filling Station, Gas Bar, Petrol Pump, Petrol Bunk و ...).

بسیاری از جایگاه‌های سوخت در کنار خود فروشگاه‌های کوچکی دارند. از طرف دیگر فروشگاه‌های زنجیره‌ای، سوپر مارکتها، هایپر مارکتها و فروشگاه‌های سهل الوصول (Convenience)، جایگاه‌های سوختی در محل خود دارند.

شکل ۱- جایگاه سوخت

۰ مروری بر ادبیات برنده در سطح جهانی

امروزه برنده‌ها نقش مهمی در جوامع مدرن ایفا می‌کنند و با حضورشان در تمامی ابعاد زندگی مانفوذ کرده‌اند. برنده در سالهای اخیر به یکی از جذاب‌ترین موضوعات بازاریابی تبدیل گردیده و در تصمیم‌های ادغام و خرید، موضوع ارزش گذاری برنده شرکت بسیار اهمیت می‌یابد. گاهی اوقات ارزش تخمینی برنده یک شرکت سهم قابل توجهی از ارزش داراییهای نامشهود را تشکیل می‌دهد.

به عقیده فیلیپ کاتلر برنده را می‌توان به عنوان نام، عبارت، علامت، نماد، طرح و یا ترکیبی از آنها در نظر گرفت که در راستای تعاریف و متمایز شدن کالاها و خدمات یک فروشنده از سایر فروشنده‌ها

می‌باشد.

برند در واقع تمام احساسات، ویژگیها و مفاهیمی است که به یک نام گره خورده است و در یک کلام برنده، برداشت افراد از یک نام است که هر چه این برداشت بهتر و ارزشمند تر در ذهن مشتریان شکل بگیرد، آن برند ارزش بیشتری خواهد یافت.

در فارسی معادله‌ای متعددی مانند: نام و نشان تجاری، مارک، شناسه و نماد و نمانام (واژه مصوب فرهنگستان زبان و ادبیات فارسی) دارد.

برند هم برای مشتریان و هم برای شرکت مزایا و منافعی دارد و از جمله مزایای برند برای مشتریان عبارتند از:

- ۱- کاهش ریسک در ک شده توسط مشتری (مشتری با خیالی آسوده تر و با اطمینان تر خرید می‌کند)
- ۲- نشان دادن من مطلوب در روابط اجتماعی
- ۳- کاهش جستجو برای یافتن کالای مطلوب

از مزایای برند برای شرکتها به موارد زیر میتوان پرداخت:

- ۱- افزایش وفاداری مشتری به کالا و خدمات قابل عرضه
- ۲- افزایش سود آوری
- ۳- محدود سازی ورود رقبای جدید بدلیل ضرورت عرضه با کیفیت خدمات و ...
- ۴- کاهش آسیب پذیری در مقابل رقبا
- ۵- کاهش هزینه‌های تبلیغات

برندسازی نه تنها برای کسب و کار بلکه برای مشتریان نیز ارزش‌های متفاوت بسیاری به همراه خواهد داشت محصولات و خدماتی که تحت نام یک برنده متمایز به بازار عرضه می‌شوند، با کارآمدی و بهره وری بیشتری نیازهای مشتریان را بوشش خواهند داد. بدین ترتیب مشتریان با وفاداری خود به برندهای قوی و شناخته شده از محصولات و خدماتی که رضایت آنها را تامین نمی‌کنند، پرهیز خواهند کرد. یک برنده موفق، می‌تواند به مشتریان در تجسم و در ک بهتری از محصول یا خدمت کمک کند. یک برنده قوی دارای مشخصه‌های عمدۀ ای است که منجر به بازده مضاعفی برای یک کسب و کار می‌شود، ارزش متمایزی به مشتری ارائه می‌کند، مطابق با میل و خواسته مشتریان است، جایگاه شرکت را در سطح بازار تقویت می‌کند، از استحکام و انحصار برخوردار است، و دارای ماندگاری در طول زمان می‌باشد.

بازاریابی برندهای جایگاه سوخت

روش بازاریابی و برندازی جایگاه سوخت در دیگر کشورها عمدتاً بر مبنای دو سطح برندهای سطح بالا (Premium Brands) و برندهای تخفیفی (Discount Brands) می‌باشد.

برندهای سطح بالا

جایگاه‌های با برنده سطح بالا اغلب بنزین برندهای بین‌المللی و بسیار خوش نام را به فروش می‌رسانند. شرکتهایی مانند Mess, Chevron, Bp, Shell, Quick Trip, Conoco, Esso, Exxon, Phillips66, Mobil, Sinclair, Sunoco, Valero, Texaco منطقه جغرافیایی فعالیت می‌نمایند. برندهای پریمیومی که بین‌المللی نیستند و فقط در یک کارت‌های اعتباری می‌پذیرند و در بعضی موارد کارت سوخت مخصوص شرکت خودشان را ارائه می‌دهند و ممکن است که قیمت‌های بالاتری نسبت به سایر جایگاه‌ها داشته باشند. بسیاری از آنها تجهیزات پرداخت در محل کاملاً خودکار دارند. این برندها بیشتر به دنبال احداث جایگاه در بزرگراه‌ها و خروجی آزادراه‌ها هستند و تاکید فراوانی بر در معرض دید بودن برند و لوگوی شان دارند.

برندهای تخفیفی

برندهای تخفیفی جایگاه‌های مستقل و یا چند جایگاه زنجیره‌ای محلی کوچک هستند که بنزین را با قیمت‌های پایین‌تری نسبت به برندهای پریمیوم عرضه می‌کنند و در حدود هشتاد درصد جایگاه‌های سوخت آمریکا در این دسته قرار دارند. اغلب آنان سوخت موردنیاز خود را از تامین کننده‌های مستقل یا از شرکت‌های نفتی خریداری می‌کنند. این نوع جایگاه‌ها در برخی سوپر مارکت‌ها، فروشگاه‌ها و هایپر مارکت‌ها ایجاد شده‌اند و در برخی جایگاه‌ها، مشتریان ملزم به تهیه کارت عضویت هستند تا واحد شرایط دریافت تخفیف‌ها گردند.

تفاوت اصلی برندهای تخفیفی و پریمیوم در شهرت و قابل اعتماد بودن کیفیت برندهای پریمیوم می‌باشند. آنها با افزودن مواد افزودنی به سوخت عملکرد وسایل نقلیه را بهبود می‌بخشند و علاوه بر این صاحبان وسایط نقلیه به سوخت این برندها اعتماد دارند و سعی می‌کنند حتماً در این نوع جایگاه‌ها سوختگیری نمایند.

برندهای پریمیوم، با صاحبان جایگاه‌های تحت پوششان قرارداد منعقد نموده و طی این قرارداد آنها ملزم به رعایت قوانین تعمیر و نگهداری سختگیرانه و روش‌های خاص ارائه خدمات می‌نمایند. بیشترین تفاوت در بین برندهای سطح بالا در مواد افزودنی ای است که به بنزین می‌افزایند و روش‌های امتیازدهی متفاوتی که دارند.

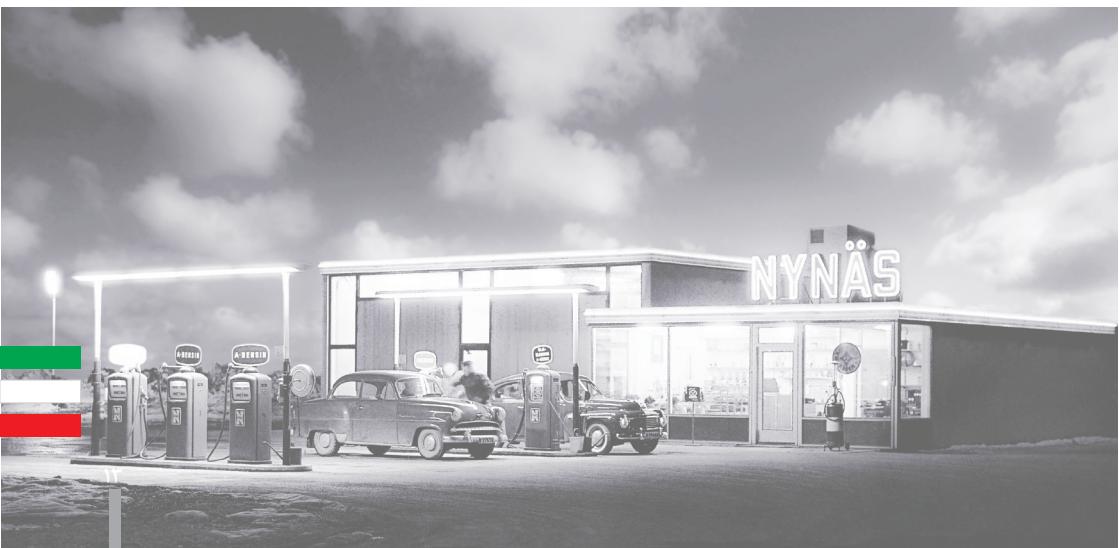
جایگاه‌های دولتی

برخی کشورها تنها یک برنده دولتی برای جایگاه‌های سوخت دارند. در مکزیک که صنعت نفت دولتی است و قیمت توسط دولت تعیین می‌شود متولی اصلی جایگاه‌های سوخت آن کشور Pemex نام دارد. در مالزی نیز غالب جایگاه‌های سوخت از آن Shell است و جایگاه‌های دولتی PETRONAS در رتبه دوم پس از شل قرار دارد. در اندونزی شرکت دولتی Perta Mina جایگاه‌ها را مدیریت می‌کند، البته شرکت‌های خصوصی توtal و شل بطور فزاینده‌ای در شهرهای بزرگ مانند جاکارتا و سورابایا در حال راه اندازی جایگاه هستند.

کسب و کارهای کوچک عرضه سوخت

بسیاری از کسب و کارهای کوچک در کنار فروش محصولات مورد نیاز روزمره مراجعه کنندگان مبادرت به فروش سوخت نیز می‌نمایند که در اصطلاح فروشگاه‌های سهل الوصول (Convenience Stores) نامیده می‌شوند.

بسیاری از این کسب و کارهای کوچک منابع کافی برای بردن فروشگاه خود به طور مستقل از برنده سوختی که می‌فروشنند ندارند. اغلب مشتریان به اشتباه تصور می‌کنند که آنان خود صاحب کسب و کار هستند و توسط یک شرکت بزرگ مدیریت می‌شوند. در حالیکه شرکت‌های بزرگ نفتی با تمرکز بر تولید منابع و عملیات پالایشی (upstream) بیشتر، از بخش کسب و کار خرد فروشی سوخت غافل نبوده و به صورت نمونه در امریکا از فروشگاهی که سوخت می‌فروشنند تنها کمتر از ۴۴۳ درصد (۴۴۳ فروشگاه) ازین فروشگاه‌ها تحت مالکیت ۵ شرکت اصلی نفتی قرار دارند. الباقی در مالکیت بخش خصوصی اما تحت برنده آنها فعالیت می‌نمایند. در واقع تمام این مکان‌های برنده‌دار توسط کارآفرینان مستقل اداره می‌شوند، که یک قرارداد تامین با یک پالایشگاه یا توزیع کننده خاص بسته‌اند، تا سوخت یک برنده خاص را به فروش رسانند اما این جایگاه داران از سود یا ضرر این تامین کنندگان سهمی نمی‌برند.

تعدادی دیگر از جایگاه‌ها تحت مالکیت شرکت‌هایی هستند که برنده سوخت خودشان را ایجاد کرده‌اند (مانند کونیک تریپ، واوا، سون-لون) و سوختشان را از بازار آزاد ویا از طریق قرارداد با یک پالایشگاه و با توزیع کننده تامین می‌کنند. کanal دیگری که در طی دهه گذشته رشد داشته است فروشگاه‌های بزرگ فروش مواد غذایی و کلامی باشد که با عنوان هایپر مارکت شناخته می‌شوند که در کنار فعالیت خود ایستگاه‌های سوختگیری نیز دایر نموده‌اند و طبق اطلاعات تحلیل بین‌المللی انرژی حجمی بیش از دو برابر متوسط فروش یک جایگاه سنتی بنزین عرضه می‌نمایند.

جایگاه‌های تحت برنده چگونه فعالیت می‌کنند؟

در حدود نیمی از جایگاه‌های سوخت در امریکا سوخت برنده یکی از ۱۵ پالایشگاه / تامین کننده اصلی را به فروش می‌رسانند که اغلب از عالم تبلیغاتی برنده در جایگاه‌ها اینگونه به نظر می‌رسند که آن شرکت نفتی صاحب آن جایگاه نیز هست. اما شرکت‌های نفتی به فروش سوخت جایگاه دار کمک می‌کنند و این بدان معنا نیست که صاحب جایگاه نیز باشند.

برای جایگاه دار، تحت برنده بودن به معنای شناخته شدن توسط مشتری می‌باشد . بیش از نیمی از فروشگاه‌هایی که سوخت می‌فروشنند به صورت منفرد فعالیت می‌کنند که قراردادی تحت برنده با یک پالایشگاه / تامین کننده اصلی دارند.

سوخت برنده عاملی در تصمیم گیری خرید مشتری می‌تواند باشد. برنده سازی مزایایی غیر از سوخت برنده نیز دارد. جایگاه دار می‌تواند از مزیت بهره مندی از دانش شرکت نفتی در حوزه فروش سوخت جهت جذب بیشتر مشتریان و آموزش کارکنان استفاده نماید. همچنین جایگاه دار حمایت های مالی مانند وام برای بهبود ظاهر نمای ساختمان دریافت می‌کند. نمایش نام شرکت شما در برایر دیدگان میلیون‌ها مشتری مسلم است که ارزش بالایی دارد و به همین دلیل است که شرکت‌های نفتی بزرگ به برنده سازی جایگاه‌های سوختی که تحت مالکیت و مدیریت شان نیست ادامه می‌دهند. دلیل دوم نیز این است که روابط تحت برنده برای شرکت‌های نفتی مشتریان تضمین شده برای محصولاتشان با یک حجم قابل بیش بینی ایجاد می‌کند.

شرکت زنجیره ای توزیع فرآورده های نفتی در ایران (برند)

۰ تعريف شركت زنجيره ای توزيع (صاحب صلاحیت یا برنده):

شرکت زنجیره ای توزیع (صاحب صلاحیت یا برنده)، شرکتی است که مجموعه ای از جایگاه‌های عرضه پخش فرآورده‌های نفتی و CNG را تحت پوشش خدمات خود قرار می‌دهد. این مهم می‌تواند از طریق احداث جایگاه‌های جدید، خرید جایگاه‌های موجود و یا فراهم آوردن خدمات مورد نظر در جایگاه‌های موجود، بدون اصرار بر تجمعیت مالکیت در آنها صورت پذیرد. شرکت صاحب صلاحیت یا برنده، وظیفه خرید و حمل سوخت از محل انبارهای اصلی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی و توزیع به موقع آن در جایگاه‌های تحت پوشش و همچنین مسئولیت کمیت و کیفیت عرضه فرآورده‌های نفتی و CNG در هر جایگاه تحت پوشش را با رعایت استانداردهای مشخص شده بر عهده دارد. هدف اصلی راه اندازی شرکت صاحب صلاحیت یا برنده، ارتقای رفاه و اینمنی و افزایش کیفیت خدمات قابل رائه به مصرف کنندگان است. پس از تحویل سوخت در محل انبار به شرکت صاحب صلاحیت، مسئولیت این شرکت آغاز شده است و همه مسئولیت‌های کمی، کیفی و خدماتی در حوزه توزیع بر عهده همان شرکت خواهد بود. (جدول ۳)

شرکت‌های صاحب صلاحیت در بازه زمانی میان مدت گزینه بهره‌گیری از ظرفیت‌های استفاده نشده موجود (مانند مخازن انبارها) را از طریق اجاره یا خرید این مخازن خواهند داشت و به این ترتیب این شرکت‌ها امکان اعمال مدیریت بر پخش گستردگی از زنجیره تامین سوخت را پیدا می‌کنند. همچنین در افق زمانی بلندمدت شرکت‌های صاحب صلاحیت می‌توانند ضمن مشارکت با پالایشگاه‌ها، ساخت پالایشگاه‌های جدید یا از طریق واردات نسبت به تامین سوخت مورد نیاز جایگاه‌های زنجیره ای خود اقدام کنند و به صورت کامل عهده دار زنجیره تامین و توزیع فرآورده‌های نفتی در کشور باشند. شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران متولی ارزیابی و صدور مجوز فعالیت شرکت صاحب صلاحیت (برند) می‌باشد و براساس معیارهای تعیین شده نسبت به ارزیابی و صدور مجوزهای مربوطه اقدام می‌نماید.

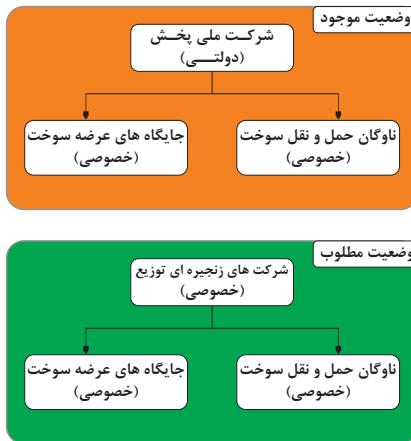
۰ امكان سنجي برنده سازی جايگاه های سوخت در كشور

با نگرشی واقع بینانه به نظام جایگاه داری کشور این‌گونه بر می‌آید که بازار فعلی در انحصار کامل دولت قرار داشته و ورود و خروج به این بازار کاملاً انحصاری بوده و امکان تغییر کاربری جایگاه وجود نداشته و ورود به این بازار بسیار محدود و در دامنه قوانین بروکرانیک می‌باشد و به علت جغرافیای سیاسی و اقتصادی کشور تاکنون برندی در این حوزه ایجاد نگردیده است. بازار انحصاری فعلی موجود در کشور نقطه مقابل فضای رقابتی موردنیاز برند می‌باشد، حال برای تغییر الگو نظام مدیریتی جایگاه داری کشور با بررسی بازارهای جهانی در حوزه عرضه سوخت این نتیجه حاصل می‌شود که ایجاد بازار رقابتی از الزامات اولیه و اساسی برنده سازی در کشور خواهد بود و برای ایجاد آن لاجرم از آزاد کردن ورود و خروج به این بازار خواهیم بود. (شکل ۲)

با این نگرش برنده سازی نیازمند الزامات و بسترهای و قوانینی است که فضای رشد برند در این حوزه را بتواند ایجاد نماید و گرنه بدون ایجاد تغییرات بنیادی در دیدگاه و قانون، برنده سازی نه تنها تحقق نخواهد یافت بلکه ممکن است که با تغییر شکل نظام جایگاه داری و صرفاً با دسته بندي جایگاهها زمینه‌های ایجاد رانت و انحصار در این پخش را ایجاد نمائیم. لذا

برای انجام درست و اصولی این طرح لازم است تا زمینه را برای ایجاد برنده به مفهوم واقعی آن با الگو گیری از سیستم‌های فروش سوخت کشورهای موفق و ایجاد برندهای توانمندی که پتانسیل تبدیل شدن به برندهای بین‌المللی رانیز داشته باشند توسط بخش خصوصی با افق دید بلند مدت فراهم گردد.

سیاستهای ابلاغی وزارت نفت داربیاط با بون سپاری فعالیتهای اجرایی شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران لزوم تغییر نظام مدیریتی جایگاه داری کشور و حمایت از تشکیل شرکت‌های صاحب صلاحیت معتبر (برند) را مری اجتناب ناپذیر دانسته و گسترش نقاط عرضه به صورت مدرن و پیشرفته توسط طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای سوخت مطرح گردیده است.

شکل ۲- مقایسه بازار انحصاری و رقابتی

با الگو گیری از عملکرد دیگر کشورها و با در نظر گرفتن ویژگی‌های خاص حاکم در کشور و محدودیت‌های موجود برندسازی جایگاه‌های سوخت نیازمند ایجاد بستر در گذر زمان و بومی سازی می‌باشد. برندهای ایرانی می‌توانند با احداث و یا زیر پوشش قراردادن جایگاه‌های سوخت نسبت به توسعه رانه خدمات در این بازار بدون محدودیت جغرافیایی به فروش سوخت در سراسر کشور مبادرت نمایند.

و در نهایت امر جهت حصول بازار رقابتی حرfe‌ای، ورود برندهای بین‌المللی به کشور ضروری بوده و حضور این برندها در آینده بهبود سطح خدمات و ارتقای کیفیت محصولات را تقویت خواهد نمود.

دولت نیز با حمایت از تشکیل و توسعه اتحادیه‌ها و تشکل‌های سراسری و فرآیند، ساز و کار هماهنگی، مدیریت و نظارت فنی و عملیاتی بر شرکت‌های برنده نحوی که منجر به تحقق اهداف این طرح گردد، فراهم می‌آورد و نسبت به تنظیم بازار و پیش‌بینی مقررات، سیاست‌ها و استراتژی‌هایی که جهت حمایت از زنجیره تامین سوخت و دیگر متغیرهای بازار استفاده می‌گردد، اقدام نماید. و تدبیری اتخاذ نماید تا پایداری، امنیت و کیفیت عرضه فراورده‌های نفتی در سطح کشور و خصوصاً در شرایط خاص و

بحرانی و مناطق محروم فراهم گردد.
 با نگاهی به زنجیره تولید و توزیع فرآورده‌های نفتی در ایران و لزوم تغییر نظام مدیریت دولتی بسیاری از حلقه‌های این زنجیره تامین می‌باشند توسط بخش خصوصی مدیریت و هدایت گردد که لزوم فراهم سازی بستر مناسب برای فعالیت بخش خصوصی و اعمال تغییرات از دلایل دیگر اجرای طرح مذکور می‌باشد. (شکل ۳)

شکل ۳ - زنجیره تولید و عرضه فرآورده‌های نفتی

۰ مزایای حاصل از طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع :

- ۱- احداث نقطه عرضه در قالب مدل‌های کسب و کار با مطالعه اقتصادی
- ۲- تمکن مالی مورد نیاز بر احداث جایگاهها یا استفاده از تسهیلات
- ۳- امکان انجام مشارکت با سازمانهایی همانند شهرداری
- ۴- نظارت و کنترل بر عملکرد نیروی انسانی مورد نیاز
- ۵- گسترش شبکه توزیع همراه با توجیه اقتصادی
- ۶- بکارگیری فناوریهای جدید و تکنولوژی مدرن در احداث نقاط عرضه
- ۷- اجرای طرحهای کهاب و دیسپچینگ مطابق قوانین برنامه ششم توسعه
- ۸- تشکیل زنجیره خرید، حمل و توزیع در یک مجموعه و گسترش آن در آتی به خرید از منابع تولیدی داخلی و خارجی و ذخیره سازی و سپس انتقال به محل مصرف
- ۹- فراهم نمودن بستر خروج از نرخهای تکلیفی و جداسازی هزینه عرضه و خدمات از نرخ فرآورده
- ۱۰- خرید تجمیعی فرآورده از انبارهای اصلی و دریافت حقوق مکتسبه از جمله کارمزد، حق تبخیر، هزینه حمل و حق نشان بصورت آنی همراه خرید
- ۱۱- ایجاد وفاداری مشتریان به یک علامت و نشان تجاری خاص و حصول اطمینان از صحت عملکرد
- ۱۲- اجرای قانون وجود مسئول فنی برای مجموعه ائی از جایگاهها یا کارگاههای بالای ۲۵ نفر ایجاد تشکلهای حقوقی افزایش بازدهی نسبت به مقیاس

بررسی وضعیت شبکه توزیع و حمل و نقل کشور و ضرورت تغییر در آن

روزانه ۱۷,۵ میلیون خودرو در کشور از طریق ۳۵۰۰ جایگاه سوخت باک خودرو خود را پر می‌کنند، به عبارت دیگر در ایران به ازای هر ۵۰۰۰ خودرو بنزین و نفتگاز سوز یک باب جایگاه وجود دارد که منتج به زمان انتظار ۱۰ الی ۲۰ دقیقه‌ای برای سوختگیری هر خودرو می‌شود. در حالیکه طبق استاندارد های جهانی به ازای هر هزار خودرو یک جایگاه تک منظوره با هشت نازل نیاز است. (جدول ۱)

کشور	تعداد خودرو	تعداد جایگاه سوختگیری	میانگین تعداد خودرو به ازای هر جایگاه سوختگیری
ترکیه	۱۲,۰۰۰,۰۰۰	۱۲,۵۰۰	۹۶۰
آرژانتین	۱۴,۵۰۰,۰۰۰	۱۳,۵۰۰	۱,۰۷۴
ایران (جایگاه‌های CNG)	۳,۵۰۰,۰۰۰	۲,۴۰۰	۱۴۵۸
ایران (بنزین و نفتگاز)	۱۷,۵۰۰,۰۰۰	۳,۵۰۰	۵,۰۰۰

جدول ۱- وضعیت جایگاه‌های کشور و مقایسه آن با وضعیت جهانی

متوسط تولید سالیانه خودرو با روند حاضر $\frac{1}{2}$ میلیون خودرو در سال و متوسط جایگاه سازی سالیانه با روند حاضر یکصد جایگاه در سال است که با این روند متوسط زمان سوختگیری بیش از ۲۰ دقیقه خواهد بود که فاصله آن در مقایسه با زمان استاندارد سوختگیری در جهان (۵ دقیقه) چهار برابر اتفاق وقت جامعه را در بر دارد که با روند حال حاضر تولید خودرو و جایگاه سازی سالیانه در کشور، امکان کاهش دادن زمان انتظار برای سوختگیری و نزدیک کردن آن به استانداردهای جهانی وجود ندارد. برای نیل به زمان انتظار برای سوختگیری ۵ دقیقه‌ای راهکارهای دیگری می‌باشند مدنظر قرار گیرد.

میانگین تعداد خودروها در سال ۱۴۰۰	۲۷,۰۰۰,۰۰۰
تعداد جایگاه‌ها در سال ۱۴۰۰	۶,۵۰۰

جدول ۲- مقایسه وضعیت خودرو و جایگاه در سال ۱۴۰۰

با این روند نه تنها کاهش دادن زمان انتظار برای سوختگیری امکان‌پذیر نیست بلکه زمان انتظار هر سال طولانی تر شده و امکان دستیابی به رضایتمندی مشتریان دست نیافتنی تر خواهد شد. تأمین سوخت حمل و نقل جاده‌ایی کشور بر طبق استانداردهای جهانی و احتساب رشد تعداد وسایط نقلیه در آینده

شبکه توزیع و عرضه سوخت فعلی کفاف نداشته و توسعه و گسترش آن امری اجتناب ناپذیر است. از سوی دیگر با نگاهی به عملکرد ناوگان حمل و چرخه فعالیت آنها امروز شاهد گسترش توسعه گاز طبیعی و کاهش مصرف فرآورده های نفتی در صنایع بزرگ و کوچک بوده و الزاماً کاهش فعالیت آنها در چرخه سوخترسانی داخلی بجز بخش جایگاه ها و مجاری عرضه را شاهد خواهیم بود که با ظهور شرکت‌های زنجیره ای توزیع و مشارکت این صنف عرصه فعالیت این بخش نیز بیش از گذشته فراهم خواهد شد و از آنجا که فعالیت شرکت ملی پخش در بخش تدارکاتی و صادراتی متمن‌کر شده و بخش مجاری عرضه سوخت خود را از انبارها تحويل خواهد گرفت و همکاری بخش حمل و نقل در ایجاد شرکت‌های زنجیره ای مذکور در شکل گیری شبکه توزیع موثر و متنضم فعالیت‌های آتی آنها خواهد بود.

۰ مشکلات روش موجود در سیستم توزیع سوخت :

- ۱- عدم وجود بازار رقابتی در ارائه خدمات به مشتریان
- ۲- گسترش شبکه توزیع ناهمگون و غیراقتصادی در مکانهای غیرضروری
- ۳- محدودیت سرمایه ایی شخصی در احداث جایگاهها در کلان شهرها و شهرهای بزرگ
- ۴- دیدگاههای سنتی و روشهای احداث غیر مدرن
- ۵- مشکلات حقوقی مربوط به احداث جایگاه توسط افراد حقیقی و اختلافات ورثه ای
- ۶- عدم تمکن مالی مورد نیاز برای احداث جایگاه
- ۷- عدم تمکن مالی جهت خرید فرآورده و نیاز به اعتبارات دولتی
- ۸- تخلفات کارگری و کارفرمایی فراوان
- ۹- نیاز به کنترل و نظارت مستمر فیزیکی توسط عوامل شرکتی
- ۱۰- عدم وجود یک مدل اقتصادی کسب و کار و وابستگی شدید به کارمزد
- ۱۱- برنامه ریزی و حمل توسط شرکت ملی پخش تا محل مصرف
- ۱۲- همراه با افزایش جایگاه نیاز به گسترش سازمان پخش جهت نظارت کنترل عملکرد
- ۱۳- ارتباط مستقیم شرکت پخش با تک تک جایگاهها و انعقاد قراردادهای فردی
- ۱۴- عدم امکان اجرای قانون بکارگیری مسئول حفاظت فنی و بهداشت حرفه ای آموزشی برای جایگاهها

۰ چارچوب تعاملات شرکت ملی پخش و شرکت زنجیره‌ای توزیع

در جدول ذیل خلاصه‌ای از ماموریت و نحوه تعاملات شرکت ملی پخش و شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع و جایگاه‌ها نشان داده شده است.

<p>مamوریت: کاهش نقش شرکت در تصدیقگری توزیع فرآورده‌های نفتی به منظور ارائه خدمات برتر به مشتریان و ارتقاء رفاه و حمایت از حقوق مصرف کنندگان با مدیریت موثر پخش خصوصی در فرآیند خرید، دریافت، حمل، توزیع و نظارت بر عرضه سوخت.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ارزیابی و تایید شرکت برنده • انعقاد قرارداد با شرکت برنده • تأمین سوخت مورد نیاز شرکت‌های برنده طبق قرارداد فی ما بین • تحویل درب انبار طبق کیفیت تایید شده • توسعه زیر ساختها 	
<p>مamوریت: عرضه پایدار و پیوسته بنzin با کیفیت بالا و قیمت رقابتی برای مصرف کنندگان نهایی ایجاد محیط کاری حرfe‌ای و امن برای کارکنان سازمان خود و جایگاه‌های تحت پوشش.</p> <p>استراتژی‌های رشد و بهره‌وری:</p> <ul style="list-style-type: none"> • توسعه کمی و کیفی جایگاه‌های عرضه بنzin و اهتمام بر ایجاد جایگاه تک سکو در کلان شهرها • کاهش زمان توقف در جایگاه • ارائه سایر خدمات و محصولات قابل عرضه برای ذینفعان • بهینه سازی فرآیند توزیع موثر و پیوسته سوخت • نو آوری در فرآیند عملیات توزیع و فروش سوخت • روابط مناسب با تأمین کننده • کاهش بهای تمام شده خدمات در جهت رفاه بیشتر مشتریان <p>شرح وظایف:</p> <ol style="list-style-type: none"> ۱. خرید فرآورده ۲. دریافت فرآورده ۳. حمل فرآورده ۴. عرضه فرآورده به جایگاهها ۵. کنترل و نظارت بر عرضه فرآورده ۵.۱. نظارت کیفی، نظارت کمی ۵.۲. رعایت قوانین و مقررات ۶. طبقه‌بندی و پرداخت حق الزحمه جایگاه‌های تحت پوشش 	
<p>مamوریت: تأمین سوخت به موقع و فعالیت مستمر</p> <ul style="list-style-type: none"> • ارائه خدمات مطلوب مورد نیاز وسائط نقلیه در جایگاه • حفظ زیبایی و پاکیزگی محیط جایگاه • نصب تالووهای نزخ و مشخصات سوخت، آگاه کردن مشتریان در خصوص نوع خدمات قابل ارائه • رسیدگی به شکایات مشتریان • فعال نگهداری جایگاه و جلوگیری از تعطیلی 	

۰ فرآیند شروع به فعالیت شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع

۱. ارزیابی شرکت‌های متقاضی با شاخص‌های توان مالی، توان اجرائی، نیروی انسانی، فن آوریهای نوین کسب و کار
۲. اجازه فعالیت موقت برای معرفی حداقل ۶۰ نازل تحت پوشش و گسترش آن تا ۳۰۰ نازل طی مدت دو سال
۳. انعقاد قرارداد فروش مستقیم به شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع از درب انبارهای اصلی شرکت ملی پخش و معرفی به عنوان شرکت برنده
۴. نظارت بر عملکرد شرکتها و نحوه توزیع آنها بصورت کمی و کیفی تا مرحله خروج از نازل و تحويل به باک خودرو
۵. ارزیابی عملکرد شرکتها برند و طبقه بندی آنها در نحوه تحصیل درآمد مطابق خدمات قابل ارائه

۰ نتایج مورد انتظار از اجرای طرح ایجاد شرکت‌های زنجیره‌ای توزیع در جایگاه‌های عرضه سوخت

۱. بروونسپاری فعالیت‌های شرکت، کوچک سازی سازمان و در نهایت کاهش نقش دولت در تصدیگری توزیع فراورده‌های نفتی
۲. توامندسازی و حمایت از توسعه بخش خصوصی
۳. ارتقا سطح خدمات قابل ارائه در جایگاه‌ها و افزایش رضایتمندی مشتریان
۴. توسعه جایگاه‌های عرضه سوخت در کلانشهرها

طرحها و استراتژی‌های پیشنهادی شرکتهای زنجیره‌ای توزیع در راستای بهینه سازی و نوآوری در فرآیند عملیات توزیع و فروش سوخت، نوید بخش شروع عصر جدیدی در حوزه سوخت رسانی در کشور می‌باشد که مهمترین ماحصل آن حضور فعال و با انگیزه بخش خصوصی جهت ارائه خدمات نوین با الگو گیری از روش‌های روز دنیا به مشتریان و دیگر ذینفعان این عرصه می‌باشد.

یکی از چشمگیر ترین ویژگی‌های طرح برندسازی حمایت وزارت محترم نفت از اجرای طرح کهاب (کاهش، هدایت، انتقال و بازیافت بخارات بنزین) به طور کامل توسط شرکتهای زنجیره‌ای توزیع می‌باشد که تاثیر قابل ملاحظه‌ای بر کاهش میزان آلودگی‌های حاصل از تبخیر سوخت در جایگاه‌ها خواهد داشت. از دیگر ویژگی‌های بر جسته این طرح می‌توان به احداث جایگاه‌های تک سکو و کوچک در کنار معابر و جاده‌ها در کلان شهرها اشاره کرد که ضمن ایجاد سهولت دسترسی به نقاط عرضه برای رانندگان و سایت‌نالیه، در کاهش ترافیک و کاهش متوسط سفرهای درون شهری برای سوخت گیری نقش بسزایی ایفا خواهد کرد.

با توجه به اقدامات انجام گرفته پیش‌بینی می‌شود که اجرای این طرح در سال‌های آتی نمود بسیار ملموسی در سطح جامعه خواهد داشت و رانندگان و سایت‌نالیه خدمات جدید و با کیفیتی در جایگاه‌هایی که تحت پوشش شرکتهای زنجیره‌ای قرار می‌گیرند دریافت خواهند نمود.

قابل ذکر است که شرکتهایی که تمایل به آغاز همکاری با شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران دارند، می‌توانند جهت آشنایی بیشتر با جزئیات طرح و نحوه ارزیابی شرکتهای متقاضی به سایت مدیریت بازگانی به نشانی commerce.niopdc.ir مراجعه فرمایند.

یادداشت:

یادداشت:

یادداشت:

یادداشت:

پادداشت:

شرکت ملی پخش شرکت آزاده های نفتی ایران

تهران، خیابان ابراشهر شمالی، شماره ۱۷۰

شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران

• ۹۶۲۷ • مرکز پاسخگویی و ارتباط با مشتریان

شرکت ملی پخش فراورده های نفتی ایران

۰۲۱-۸۴۱۲۹ / ۰۲۱-۸۸۳۲۰ ۸۸۰ - ۹

🌐 www.niopdc.ir ✉ ۱۵۸۳۷۴۶۹۱۱

جستجوی نزدیکترین جایگاه های سوخت ایران

www.gasstationfinder.ir